

JEFFREY ARCHER

Matka
maailman katolle

Matka maailman katolle

Jeffrey Archer

Matka maailman
katolle

SAGA Egmont

Matka maailman katolle

Suomentanut

Virpi Kuusela

Englanninkielinen alkuteos

Paths of Glory

Copyright © 2009, 2021 Jeffrey Archer ja SAGA Egmont

Kaikki oikeudet pidätetään

ISBN: 9788726966244

1. painos

Tämä kirja on suojattu tekijänoikeuslailla. Kopiointi muuhun kuin yksityiseen käyttöön sallittu ainoastaan Sagan ja kirjailijan luvalla.

CHRIS BRASHERIN

muistoksi

Hän rohkaisi minua kirjoittamaan tämän romaanin

Erityiskiitokseni vuorikiipeilijä ja historioitsija

Audrey Salkeldille

hänen korvaamattomasta avustaan, neuvoistaan ja
asiantuntemuksestaan.

Kiitokseni myös

*Simon Bainbridgelle, John Bryantille, Rosie de Courcylle, Anthony
Geffenille, Bear Gryllsille, George Mallory II:lle,*

Alison Princelle ja Mari Robertsille.

Tositarinan innoittama

Elegia maakylän kirkkomaalla

Niin valtaa, koreutta vaakunain
kuin kauneuden, kullan väikyntää
yks määrä väistämätön vartoo vain:
tiet maisen maineen hautaan häviää.
(suomentanut Yrjö Jylhä)

THOMAS GRAY (1716–1771)

Prologi

1999

Lauantai, 1. toukokuuta 1999

”Minä putosin, kun kävin viimeksi *boulderoimassa* nastakengissäni”, Conrad sanoi.

Jochen olisi halunnut hurrata, mutta hän tiesi, että jos hän olisi reagoinut salakieliseen viestiin, joku heidän taajuudellaan oleva kilpaileva ryhmä olisi saattanut havahtua – tai vielä pahempaa, joku salakuunteleva toimittaja olisi saattanut hoksata, että he olivat löytäneet ruumiin. Hän jätti vastaanottimen auki toivoen kuulevansa vihjeen, joka paljastaisi, kumman uhrin etsintäpartio oli löytänyt, mutta muuta ei sanottu. Rätinä kertoi vain, että linjalla oli joku, mutta tämä ei halunnut puhua.

Jochen noudatti ohjeitaan tarkasti, ja kuudenkymmenen sekunnin hiljaisuuden jälkeen hän sammutti vastaanottimen. Miten hän olisikaan halunnut olla mukana ensimmäisessä kiipeilyryhmässä, joka oli etsimässä kahta ruumista, mutta hän oli vetänyt lyhyen korren. Jonkun oli pitänyt jäädä perusleiriin radiopuhelimen ääreen.

Hän tuijotti teltasta ulos lumisateeseen ja yritti kuvitella, mitä ylempänä vuorella tapahtui.

Conrad Anker tuijotti jäätynyttä ruumista, jonka iho oli vaalentunut marmorinvalkoiseksi. Vaatteet, tai niiden jäänteet, näyttivät siltä kuin olisivat kuuluneet kulkurille, eivät Oxfordin tai Cambridgen käyneelle miehelle. Kuolleen miehen vyötäisille oli sidottu paksu hamppuköysi, jonka rispaantuneet päät kertoivat, mistä kohtaa se oli katkennut putoamisen aikana. Ruumiin käsivarret olivat pään yläpuolella, vasen jalka ristissä oikean jalan yli. Oikean jalan sääri- ja pohjeluu olivat poikki, niin että jalkaterä näytti siltä kuin olisi ollut irti.

Kukaan ryhmän jäsenistä ei puhunut, sillä heillä oli vaikeuksia saada keuhkonsa täyteen ohutta ilmaa: sanoja säännösteltiin 8 230 metrin korkeudessa. Viimein Anker lysähti polvilleen lumeen ja rukoili Chomolungmaa, maailmankaikkeuden jumalataräitiä. Hän ei pitänyt kiirettä; olivathan historioitsijat, vuorikiipeilijät, toimittajat ja muuten vain uteliaat odottaneet sitä hetkeä jo yli seitsemänkymmentäviisi vuotta. Hän riisui toisen fleeevuoratun, paksun hansikkaansa ja pani sen vierelleen lumeen, kumartui sitten eteenpäin, tehden kummankin liikkeen hitaasti ja korostetusti, ja työnsi sitten oikean kätensä etusormella kuolleen miehen takin jäykän kauluksen varovasti sivuun. Hän kuuli sydämensä takovan, kun hän näki siistit, punaiset kirjaimet paidankauluksen sisäpuolelle ommellussa nimilapussa.

”Voi hyvä luoja”, hänen takanaan sanottiin. ”Se ei ole Irvine. Se on Mallory.”

Anker ei vastannut. Hänen olisi varmistettava vielä tärkein asia, jota he olivat tulleet selvittämään yli kahdeksan tuhannen kilometrin päästä.

Hän työnsi paljaan kätensä kuolleen miehen takin taskuun ja otti näppärästi pussin, jonka Malloryn vaimo oli huolellisesti ommellut

käsin miehelleen. Hän avasi pussin varovasti, koska pelkäsi, että kangas saattaisi hajota hänen käsiinsä. Jos hän löytäisi etsimänsä, arvoitus ratkeaisi viimeinkin.

Tulitikkurasia, kynsisakset, tylppä kynä, kirjekuoreen tehty merkintä siitä, miten monta happisäiliötä vielä toimi, ennen kuin he yrittäisivät loppunousua, Gamagesin lasku (maksamaton) suojalaseista, viisariton Rolex-rannekello sekä Malloryn vaimon kirjoittama kirje, päivätty 14. huhtikuuta 1924. Anker ei kuitenkaan löytänyt etsimäänsä.

Hän katsoi ryhmän muita jäseniä, jotka odottivat kärsimättöminä. Hän hengitti syvään ja sanoi hitaasti: ”Ruthin valokuvaa ei ole.”

Yksi heistä hurrasi.

George Mallory (1886–1924) oli englantilainen vuorikiipeilijä, joka unelmoi Mount Everestin valloittamisesta. Kun Mallory lähti kiipeämään vaaralliselle nepalilaiselle vuorelle vuonna 1924, jotain meni kuitenkin pahasti pieleen – hän ja kiipeilykumppani Andrew Irvine katosivat. Miesten kohtalo säilyi mysteerinä aina vuoteen 1999 saakka, jolloin Malloryn jäänteet löydettiin.

Ehtivätkö miehet valloittaa Mount Everestin ennen kuin he putosivat kuolemaansa? Mitä heille oikein tapahtui? Jeffrey Archerin romaani “Matka maailman katolle” vie lukijan George Malloryn kohtalokkaalle viimeiselle matkalle.

Jeffrey Archer (s.1940) on englantilainen kirjailija ja poliitikko. Hänet tunnetaan erityisesti “Clifton-kronikka” -kirjasarjasta, johon kuuluu seitsemän osaa. Archer on julkaissut kymmenittäin romaaneja sekä novellikokoelmia. Hän julkaisi esikoisteoksensa “Miljoonan dollarin petos” vuonna 1976.